Mary Wilde

VÝJIMKA V BEZCITNOSTI

Splendidum družstvo

VÝJIMKA V BEZCITNOSTI

MARY WILDE

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

COPYRIGHT

© Mary Wilde

VÝJIMKA V BEZCITNOSTI

Autor: Mary Wilde

Vydalo: Splendidum družstvo

1. el. vydání

Vražné, Hynčice 2020

Česky

978-80-907868-8-2 EPUB

978-80-907868-9-9 MOBI

978-80-88394-99-0 PDF

Obsah

Všichni doufáme ve šťastný konec
1. Maura
2. Eliot
3. Maura
4. Eliot
5. Maura
6. Eliot
7. Maura
8. Eliot
9. Maura
10. Eliot
11. Maura
EPILOG

Všichni doufáme ve šťastný konec

1. **Maura**

Byla jsem jako ta bezradná slunečnice otevírající se vysoko k nebi ve večerních hodinách, kdy už slunce dávno zašlo a všechny její společnice poklidně ve spánku čekaly na první sluneční paprsky nového dne. Tak jsem si připadala mezi všemi lidmi, kteří kolem mě po stovkách každý den procházeli. Protože kdo by očekával naději, když den skončil a nic dobrého už by se nestalo. Držela jsem se na špičce jehly už hodně dlouho, ale nedokázala jsem dál udržovat rovnováhu. Můj život se začal ubírat podivným směrem a já se z něj nedokázala dostat. Cítila jsem se jako rozjetý vlak a tunel se přede mnou uzavřel.
Nikdy mi nešlo se lehce vzdávat. Bojovala jsem zuby nehty, držela se pevně lana, jenže ho někdo nad tou propastí jen připevnil. Nikdo mě nejistil. A to jediné, co jsem zrovna potřebovala, byla jistota.
Pozorovala jsem ho, jak líně ležel na mojí posteli a sledoval seriál, který jsme spolu shlédli snad už tisíckrát. V ruce držel skleničku plnou bourbonu. Většinou jsme spolu nemluvili, a pokud ano, tak mluvil on. Ráda jsem ho poslouchala, ale doby, kdy nás oba neskutečně naplňovala přítomnost druhého, už dávno pominuly. Občas jsem měla pocit, že jsme spolu jen ze zvyku. V sexuálním životě vše klapalo, jak mělo, ale občas jsme si od sebe potřebovali oddechnout. Pauzy byly čím dál častější a delší.
Dřív bych možná tvrdila, že ho snad i miluji, ale po čase mi došlo, že

jsem jen nechtěla být sama a on byl skvělý společník. V žádném případě bych s ním nedokázala mít vztah. Byl věčně lhostejný, necitlivý a opravdu jen málokdy o mě projevil skutečný zájem. A tak jsem se spokojila s občasným sexem a trávením společných nocí. Bylo to rozhodně lepší, než trávit veškerý svůj volný čas o samotě s flaškou vodky a borůvkovým džusem.
Hebká sametová látka mojí košilky na spaní mě hezky obepínala a zvýrazňovala každou křivku mého těla. Opřela jsem se hlavou o jeho rameno a trochu se prohnula v zádech, abych zdůraznila, že jsem pod látkou nic neměla. Jediné, co vystupovalo, byly moje ztvrdlé bradavky.
Konečky jeho prstů se mě začaly dotýkat, hladil mě po paži nahoru a dolů, občas zajel pod klíční kost. Cítila jsem, jak mě jeho doteky rozpalují a každou chvílí jsem se k němu klínem tiskla víc a víc. Spokojeně jsem zamručela, což ho donutilo k akci. Vytáhl svou ruku, na které jsem mu doposud ležela, a otočil si mě na břicho. Hebká látka košilky se mi tím pohybem zvedla až nad zadek, což bylo přesně to, co potřeboval. Nalehl na mě a rukou mi odhrnul vlasy z tváře a krku, aby se mi mohl pořádně zakousnout do kůže. Hlasitě jsem zasténala a z místa, kde ještě před chvílí byly jeho zuby, mi pulzovala bolest do nejbližšího okolí.
Druhou rukou mi přes břicho a zajel do klína, a když ucítil vlhkost na svých prstech, vzrušeně mi vzdychl do ucha, což mi způsobilo mravenčení postupující od konečků prstů na nohou až do místa, kde si jeho ruka hrála s mým nejcitlivějším bodem. Kroutila jsem se pod jeho doteky a zadkem se mu tiskla k jeho tvrdnoucí erekci. Zajel do mě nejdřív jedním prstem, a když přidal druhý, začala jsem mačkat polštář. Viděla jsem, jak se mi dívá do tváře a sleduje, jak reaguji.

Otočil si mě k sobě a hrubě mě políbil. Můj ret se dostal mezi jeho zuby, a když se zakousl, ucítila jsem na jazyku železnou pachuť. Přiložila jsem si prst na zakrvácený ret a podívala se na červenou tekutinu na své ruce.
Thomas se nejdřív zatvářil trochu vyděšeně a omluvně, ale mě to rozesmálo. Olízla jsem si zbytek krve ze rtu a znovu ho políbila. Čekala jsem, jestli se neodtáhne, ale přidal se, dokonce byl víc náruživý. Jeho rty se přesunuly na můj krk, chvíli si hrály s mým uchem a jeho hlava pak pokračovala níž. Když mě přes tenkou látku jemně kousl do ztvrdlé bradavky, hlasitě jsem vydechla vzrušením. Dostal se až k mému klínu a vůbec neváhal, začal mě jazykem dráždit, sál a kousal a já se prohýbala v zádech. Rukou jsem mu zajela do vlasů a přitiskla si ho k sobě ještě víc. Když přidal prsty, a začal s nimi pravidelně pohybovat, nevydržela jsem už ani minutu. Prudce jsem se odtáhla a on věděl, že teď jsem byla na řadě já. Rukou jsem ho přitlačila k posteli, nahnula se nad ním a políbila ho. Cítila jsem jeho vlhké vousy na tváři a svojí chuť na jeho jazyku. Nezdržovala jsem se, taky jsem ho chtěla ochutnat. Dráždila jsem ho rukou přes látku a pak se přesunula hlavou k jeho rozkroku. Podívala jsem se zezdola do Thomasových očí. Špičkou jazyka jsem začala u kořene a pokračovala až k vrcholu. Slyšela jsem, jak mu tichý vzdech unikl z úst. Hrála jsem si s ním přesně tak, jak se mu to vždy líbilo. Občas jsem vzhlédla k jeho obličeji a zjistila, že mě neustále bez ustání sleduje. Jistým způsobem mě to vzrušovalo ještě víc.
Natáhl se pro mě a popadl mě za paže, abych se dostala nahoru k němu. Naklonila jsem se k němu a políbila ho a přitom pomalu dosedala na jeho erekci. Jak do mě postupně zajížděl, zavíraly se mi

slastí oči. Když byl celý ve mně, chvíli jsme se nehýbali. Pak jsem se ale rozjela. Moje sténání se mísilo se zvukem přírazů, které byly občas pomalejší, občas rychlejší a o to naléhavější.
Přetočil si mě pod sebe, natiskl se na mě svým nahým horkým tělem a začal tvrdě přirážet. Jednou rukou mě držel pod krkem, druhou za zadek. Křičela jsem a sténala. Zadíval se mi do očí, chvíli jsem mu pohled opětovala, ale začaly se ve mně mísit i jiné pocity, než byla živočišná touha, kterou jsem prožívala doteď. Musela jsem něco udělat.
„Otoč si mě," zašeptala jsem a riskla pohled do jeho očí. Neváhal. Skončila jsem na všech čtyřech, zatímco on mě pevně držel za boky a bušil do mě. Občas mi zaryl nehty do zad, takže jsem se prohnula v zádech, jak nejvíc to šlo. Občas mě chytil za vlasy, aby mě mohl druhou rukou držet pod krkem a přiblížil si mě k sobě natolik, že mě mohl kousnout do ramene. Užívala jsem si to, co nejvíc to šlo, ale už jsem věděla, že tentokrát na svůj vrchol nedosáhnu. Mohla jsem se aspoň postarat o jeho. Pokusila jsem se co nejvíce zúžit a přidala na hlasitosti. Začal mě dráždit prsty a dělalo mi velké problémy udržet svoje tělo v klidu. Ale on to měl rád. Těšilo ho vidět mě, jak se pod ním kroutím a nejsem schopná vzdychat normálně.

Když se přiblížil k vrcholu, otočila jsem se k němu a zaklekla. Dokončili jsme to přesně tak, jako vždy. Tak, jak to měl nejradši. Unavení a zpocení jsme dopadli vedle sebe a prudce oddechovali. Většinou jsem se po sexu usmívala jak pitomá, tentokrát jsem ale přemýšlela nad tím, co jsem pocítila, když jsem se dívala do jeho očí. Nic netušících očí.
„Tys nebyla, viď?" Trochu jsem sebou trhla, když ticho prořízl jeho hlas. Podívala jsem se na něj a zjistila, že mě taky sleduje. Pokusila

jsem se přirozeně usmát, ale byla jsem tak vykolejená přímostí jeho otázky, že to nešlo.
„Ne, ke konci skoro," odpověděla jsem upřímně. Potřebovala jsem ho uklidnit. „Ale to nebyla tvoje vina, víš, že jsem měla teď dost potíží s rodinou."
„Takže jsi mimo?" Jeho otázka zněla dost pochybně. Nejspíš mi neuvěřil. Ale pravdu jsem mu říct nemohla.
„Ani nevíš jak. Neboj, příště se zkusím víc uklidnit." Usmála jsem se na něj, otočila se čelem k němu a přitulila se mu k boku. Objal mě a položil si hlavu na moje temeno. Víc už to neřešil. Věděla jsem, že mi nevěří, ale rozhodl se pro tu snazší cestu. Tak jako vždy, raději se neptal, než aby něco musel řešit. V tomhle případě jsem mu za jeho přístup byla vděčná.
Bylo mi jasné, že si budu muset ujasnit, co se během sexu v mé hlavě odehrálo, ale rozhodla jsem se to odložit na dobu, kdy budu sama. Chtěla jsem si jen užívat pohodlí jeho náruče a poslouchat, jak se mu prohlubuje dech. S vědomím, že už spí, jsem konečně mohla sama upadnout do zlovolné náruče temnoty.

Něco mě vytrhlo ze spánku. Prudce jsem otevřela oči a posadila se na posteli. Jediné, co narušovalo tmu kolem mě, byl chladný nádech světla nového dne, který se dal jen těžce zpozorovat za závěsem. Thomas dál klidně ležel na zádech a podřimoval, ale já se nedokázala zbavit dojmu, že mě něco probudilo. Věděla jsem s jistotou, že se mi nic nezdálo. Muselo to být něco z tohoto světa. Byla to nejspíš stejně velká hloupost, jako když se postavy v hororu rozhodnou, že místo schovávání vezmou věci do vlastních rukou a

jdou se rozhlédnout po bytě. Tak jsem si připadala, i když jsem neměla sebemenší důvod myslet si, že na mě v kuchyni čeká vrah. Potichu jsem se dostala z postele a teplá chodidla tvořila nepříjemný kontrast s téměř ledovou podlahou. Bylo slyšet jen, jak se mi zpocené nohy odlepují od parket, pomalu jsem ani nedýchala. Otevřela jsem dveře od pokoje a poslouchala, jestli náhodou neuslyším jakýkoliv neznámý zvuk z bytu. Jediné, co jsem však zaslechla, byly vzdálené zvuky z pomalu se probouzejícího domu. Vyšla jsem do chodby a nechala za sebou dveře otevřené. Rozhodla jsem se, že přestanu být paranoidní a jen se dojdu napít. Napustila jsem si plnou skleničku a okamžitě jí vyprázdnila. Trochu jsem si opláchla obličej. Věděla jsem, že budu stejně muset za chvíli vstát. Těžké kroky, které jsem vzápětí zaznamenala, způsobily, že se mi po celém těle objevila husí kůže. Prudce jsem se otočila a na rty se mi dral výkřik.
„Neděs se, to jsem já." zazněl Thomasův pobavený hlas. „Úplně jsem slyšel, jak si přestala dýchat."
„Blbečku." zašeptala jsem si pro sebe a otočila se zpět ke dřezu.
„Slyšel jsem tě." Jeho hlas byl najednou mnohem blíž, cítila jsem jeho dech na svém krku. Husí kůže se mi tentokrát objevila z naprosto jiného důvodu. Ruce mi položil na boky a přitiskl si mě k sobě zadkem. Na chvíli jsem se tomu chtěla poddat, ale věděla jsem, že pokud je vzhůru i on, nemáme moc času.
„Copak děláš? Nemusíš do práce?" zeptala jsem se naoko klidně, ale vzrušený podtón mě prozradil.
„Chvíli si najdu. Dáš si se mnou sprchu?" Věnoval mi lehký polibek na ucho a poodstoupil. Zvažovala jsem možnosti. Choval se nezvykle přítulně a mile. Pořád jsem byla přesvědčená, že tenhle

vztah nikam nevedl, a kdybych se teď nechala unést, mohlo by to dopadnout stejně jako před půl rokem. Zamilovala bych se. A to jsem nemohla dopustit. Ne, když jsem se konečně smířila s tím, že je to jen sex. O nic víc nejde, říkala jsem si v duchu.
A s touhle myšlenkou jsem Thomase následovala do sprchy.

Paprsky zapadajícího slunce mě vždy dokázaly podivným způsobem uklidnit. Den se blížil ke konci, tak to alespoň měla většina spolucestujících. Pozorovala jsem postarší paní s vnučkou, která jí poklidně dřímala na prsou, spokojená po vyčerpávajícím dni s babičkou. V ruce držela plastovou hračku lva a z malé dětské kabelky jí vykukovaly lístky do zoo. Milé. Snažila jsem si vzpomenout, kdy jsem naposledy ten zvířecí ráj navštívila. Možná někdy v sedmi letech, když se máma ještě snažila vytvořit mi hezké dětství.
I přesto, že všichni kolem mě pomalu usínali, já svůj den teprve začínala. Poté, co Tom odjel po vydatném ranním sexu do práce, já se vrátila zpět do postele a na pár hodin se mi ještě povedlo usnout. Naštěstí bez veškerých vzruchů okolí.
Když jsem byla konečně dostatečně vyspalá, došla jsem si znovu do sprchy, udělala si čaj a začetla se do knihy. Atwoodová mě opět ve svém drastickém románu natolik vykolejila, že jsem měla, co dělat, abych vůbec přestala číst. Ale byl čas práce a já se musela připravit. Autobus mi málem ujel. Dosedla jsem na své obvyklé místo, zadýchaná a trochu rozcuchaná, ale bylo mi to jedno. Na noční směnu mi stejně moc hostů nepřijde. Dorazit do města k hotelu trvalo přes hodinu, ale nikdy mi ty cesty nevadily. Začala jsem

štrachat v kabelce, snažila se najít tu jedinou věc, kterou jsem teď potřebovala.
„Kruci," zaklela jsem potichu a rezignovaně dosedla zpátky na svoje místo, když mi došlo, že jsem si knihu ve všem tom spěchu zapomněla doma. Výhled z okna mě nudil. Pozorovat stále ty samé domy a vymýšlet stále nové příběhy lidem stojícím na zastávce mě dnes neuspokojovalo. Nasadila jsem si sluchátka a pustila první písničku v seznamu.
Letní počasí jsem nesnášela, obzvlášť to, ve kterém se vám oblečení lepilo ke kůži. I přes moje lehké fialové šaty jsem nepociťovala dostatečný přísun vzduchu do pokožky, jaký jsem chtěla. S lehkým povzdechem jsem zjistila, že jsem si nevzala ani lahev vody.
Můj pohled padl na místo o pár metrů přede mnou. Mezi všemi obličeji, které najednou splývaly, jeho tvář byla ostřejší. Dokázala jsem s jistotou říct, jaký odstín hnědozelené jsem viděla v jeho očích. Připomínal mi les po dešti. Pozorovala jsem každý detail jeho vousů, obočí, tmavých vlasů sčesaných z čela i lehce zvednutých koutků jeho úst. A ty rty. Bylo nezvyklé, kolik sexuálního chtíče dokážu mít, když jsem již dnes všechen vybila.
Chvíli mi trvalo, než jsem zjistila, že barvu jeho očí vidím zřetelně, protože se díval přímo na mě a důvod jeho zahnutých koutků byl teď jasný. Dost nápadně jsem ho okukovala. A on to moc dobře věděl.
Myslím, že důvod mého náhle zčervenalého obličeje skutečně nebyla teplota vzduchu. Tak moc jsem se za svoje chování styděla, že jsem další dvě minuty tupě civěla z okna, aniž bych vnímala, kolem čeho zrovna projíždíme. Mohlo mi dojít, že nejsem tak nenápadná, jak jsem si myslela. Riskla jsem znovu pohled jeho směrem a zjistila, že

mě stále s lehkým úsměvem sleduje. Byla jsem naprosto okouzlena a zdálo se, že i já zaujala jeho. Vždy když jsem na chvíli uhnula pohledem a vrátila se k němu, usmíval se o trochu víc. Asi po deseti minutách už jsme se na sebe tetelili jak dva blázni.
Seděl vedle něj starší pán, já měla vedle sebe volno. Trochu jsem doufala, že by si ke mně mohl přisednout, ale postupně mi docházelo, že bych tím porušila dohodu, kterou jsem měla s Thomasem. Sice jsme měli pouze kamarádský vztah s výhodami, ale jasně jsme se domluvili, že nepřipadá v úvahu žádné flirtování ani nic podobného s někým jiným. On to dodržoval, tak já musela taky. Byl to jen náhodný spolucestující, který se mi zalíbil. To ještě zločin nebyl. Ani o tom nemusím nikomu říkat, stejně ho už nejspíš nikdy neuvidím. Město bylo aglomerací. Kolem mě se pohybovaly miliony lidí.
Situace v autobuse začala nabírat obrátky a naše pohledy byly čím dál delší a častější. Věci se změnily, když nastoupily děti, mohlo jim být kolem dvanácti let a většina z nich už byla dost vysoká. Některé se postavily přímo do směru našich pohledů. Čekala bych, že tím to vzrušení skončí, ale on se opravdu vyklonil, aby mě mohl dál pozorovat. Bylo to tak absurdní, až jsem se rozesmála. Jeho úsměv také zesílil.
Cizinec se začal zvedat. Neměla jsem tušení, co dělat. Nemohla jsem zradit Thomase, ale ten muž mě natolik vykolejil, že bych mu nejspíš dovolila si se mnou alespoň popovídat. Naneštěstí s velkým úsměvem vystoupil a já si mohla přestat dělat naděje. Cesta mi díky němu utekla rychle, za tři zastávky jsem vystoupila a vyrazila na příjezdovou cestu k hotelu.